

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716206154
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716206154.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej v spore žalobcov 1/ F. C., T. XX.XX.XXXX, H. R. XXXX/XX, C. - I., 2/ I. C., T. XX.XX.XXXX, H. R. XXXX/XX, C. - I., 3/ G. C., T. XX.XX.XXXX, H. R. XXXX/XX, C. - I. proti žalovanej Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO 31 335 004, o žalobe na obnovu konania s prísl., o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č.k. 9C 281/2016-63 zo dňa 5.6.2017 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd žalobu žalobcov na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C 412/2012 odmietol.

Návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C 412/2012-51 zo dňa 18.1.2013 zamietol.

Žalovanému voči žalobcom právo na náhradu trov konania nepriznal.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe žalobcov, ktorí žiadali, aby súd rozhodol o tom, že povoľuje obnovu konania vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 7C 412/2012 a zároveň aj nariadil odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Poprad z 18.1.2013 sp. zn. 17C 412/2012.

Prvoinštančný súd po vykonanom šetrení zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 17C 412/2012 sa v tomto konaní žalovaný tam ako žalobca domáhal voči žalobcom v tomto konaní, tam ako žalovaní, kde vystupoval aj žalovaný v 1/ rade I. C.Š. a v 2/ rade I. B. zaplata sumy 14.806,97 eur. Súd vydal rozsudok dňa 18.1.2013 č.k. 17C 412/2012-51, ktorý bol žalobcom doručený dňa 19.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.3.2013. Prvoinštančný súd skúmal podmienky, za ktorých môže pristúpiť k rozhodovaniu o tom, či žalobe na obnovu konania vyhovie alebo nie. Aplikoval ust. § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2 a § 404 a § 413 ods. 1 písm. a/ CSP a dospel k záveru, že podanie žalobcov je potrebné ako oneskorene odmietnuť. Zistil, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, kedy je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania. Zákon rozoznáva subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je trojmesačná a začína plynúť od toho času, keď ten, kto podáva žalobu na obnovu konania, sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy mohol dôvod dohody uplatniť. Objektívna lehota na podanie žaloby je trojročná a počíta sa od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd zistil, že za deň, kedy sa žalobcovia dozvedeli o dôvode obnovy konania, považujú žalobcovia deň 2.7.2016, kedy sa od F. C., ktorá sa skontaktovala so Združením Brániť sa opláť BSP dozvedeli nové skutočnosti, za ktoré považujú rozhodnutia Súdneho dvora, na ktoré sa odvolávajú.

Súd s týmto názorom žalobcov nesúhlasil, pretože žalobcovia sa mohli dozvedieť o dôvodoch obnovy konania najneskôr doručenia predmetného rozsudku, kedy sa oboznámili s rozsudkom a mohli sa

dozvedieť, že pri jeho vydaní nebolo prihladené na judikatúru Súdneho dvora, prípadne ktorej je významným čas zverejnenia týchto rozhodnutí v Úradnom vestníku EÚ. V každom prípade išlo o publikáciu týchto rozhodnutí a uplynutí 20. dňa od zverejnenia tohto rozhodnutia v Úradnom vestníku Európskej únie, je takéto rozhodnutie záväzné pre každú fyzickú osobu. Žalobcovia podali žalobu po uplynutí subjektívnej lehoty, nakoľko o dôvode obnovy konania sa mohli dozvedieť dňom doručenia predmetného rozsudku dňa 19.2.2013 a žalobu podali až 11.7.2016. Keďže rozsudok sa stal právoplatným 8.3.2013, žalobcovia podali žalobu až 11.7.2016, teda po uplynutí objektívnej lehoty na podanie žaloby. Prvoinštančný súd skonštatoval, že v danom prípade nie je možné uplatniť výnimku z objektívnej trojročnej lehoty na podanie žaloby na obnovu podľa § 404 CSP.

Podľa § 412 ods. 1 CSP prvoinštančný súd odmietol žalobu na obnovu konania, a preto zamietol aj návrh žalobcov na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C 412/2012-51 zo dňa 18.1.2013. Žalobcovia neuviedli žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na odloženie vykonateľnosti. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol úspešný účastník konania. Nárok na náhradu trov konania mu súd nepriznal, pretože mu doposiaľ žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia, ktorí žiadali, aby odvolací súd povolil obnovu konania vo veci 17C 412/2012 Okresného súdu Poprad. Namietali, že prvoinštančný súd nesprávne označil účastníkov konania v napadnutom uznesení, keď pôvodných žalovaných v tomto konaní označil ako žalobcov.

Ďalej žalobcovia nesúhlasili s dôvodmi odmietnutia žaloby, keď prvoinštančný súd si nevšimol, že v pôvodnom konaní súd vydal rozsudok, keď nezohľadnil neprijateľné zmluvné podmienky, prehliadol aj odstúpenie Prvej stavebnej sporiteľne od zmluvy, kde platí zásada ex tunc. V tomto konaní súd mal napraviť to, čo spôsobil pri vydaní rozsudku vo vzťahu k v tom čase žalovaným ako spotrebiteľom.

Ďalej žalovaní namietali počítanie subjektívnej či objektívnej lehoty v súvislosti s preklúziou uplatneného nároku. Uviedli, že v žalobe na obnovu konania poukázali na rozhodnutia Súdneho dvora, ktoré boli zverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie, keď o takýchto rozhodnutiach nevie ani človek s vysokoškolským vzdelaním s právnickým zameraním, nieto ešte obyčajný človek.

Poukázali na doposiaľ vydané rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, kedy v obdobných veciach boli obnovy konania povolené pri konštatovaní zachovania trojmesačnej subjektívnej lehoty.

Namietali plynutie trojročnej objektívnej lehoty, ktorá v danom prípade neplatí.

Ak by súd v pôvodnom konaní dodržal európske spotrebiteľské právo, najmä smernicu Rady 93/13/EHS, smernicu Rady 87/102/EHS, nemuseli by žalobcovia vyhľadať pomoc a domáhať sa žalobou obnovy konania.

3. K odvolaniu žalobcov zaujala písomné stanovisko žalovaná. Žalovaná považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za náležite odôvodnené, poukazuje na obsah rozhodnutia prvoinštančného súdu a na uplynutie subjektívnej aj objektívnej lehoty na podanie mimoriadneho opravného prostriedku. S rozhodnutím prvoinštančného súdu žalovaná súhlasila a takisto súhlasila aj s procesným postavením strán sporu, ktoré sú v danom prípade identické ako v pôvodnom konaní, ich zámena procesného postavenia nemá vplyv na správnosť prvoinštančného rozhodnutia.

4. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku je správne.

5. Predmetom žaloby na obnovu konania je žaloba na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Poprad č.k. 17C 412/2012, kde žalovaní boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi 14.623,97 eur s 12,99 % ročným úrokom z omeškania a trovy konania z dôvodu, že žalovaní v 1/, 2/ a 3/ rade dlh riadne neuhradili, žalovaní v 4/ a 5/ rade prevzali ručenie za záväzok žalovaných v 1/ až 3/ rade.

Tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 8.3.2013. Ako to vyplýva z pripojeného spisu, proti tomuto rozsudku žiadna zo strán sporu odvolanie nepodala.

Žalovaní z pôvodného konania v 3/, 4/ a 5/ rade využili ust. § 397 a nasl. CSP a podali žalobu na obnovu konania, pričom strana sporu, ktorá podáva žalobu, je v postavení žalobcu a strana sporu, proti ktorej je podaná žaloba, je žalovaný (§ 60 a 400 CSP). Keďže ide o špeciálne konanie, ktoré má charakter mimoriadneho opravného prostriedku, ktoré konanie začína na základe podanej žaloby na obnovu konania, procesné postavenie strán sporu závisí od toho, ktorá z pôvodného konania využije svoje právo a takúto žalobu podá, podmienkou však je, že v pôvodnom konaní bolo rozhodnuté v jej

neprospech. Nezávisí na tom, aké mala táto strana sporu pôvodné procesné postavenie v konaní, ktoré je napadnuté touto žalobou. Pokiaľ podáva žalobu na obnovu konania, je žalobcom. Žaloba musí smerovať proti žalovaným, teda druhej strane pôvodného sporu.

Preto námietka žalobcov o nesprávnom postavení strán sporu a označení strán sporu v tomto konaní zo strany súdu nie je dôvodná. Táto situácia vyplýva priamo z ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktorý zákon podľa ust. § 470 a § 474 CSP je potrebné aplikovať na daný právny vzťah, keďže žaloba na obnovu konania bola podaná už počas platnosti a účinnosti nového procesného predpisu, a to dňa 11.7.2016, keď nový procesný predpis začal byť účinný od 1.7.2016. Preto táto odvolacia námietka zo strany žalobcov nie je dôvodná.

6. Ďalej je potrebné uviesť, že žalobcovia v žalobe tvrdili, že dôvody na obnovu konania vidia v ust. § 397 písm. a/, b/ a e/ CSP. Uviedli, že o tom, že sú tu skutočnosti na podanie mimoriadneho opravného prostriedku, sa dozvedeli dňa 2.7.2016 od F. C., ktorá sa skontaktovala so Združením Brániť sa oplatí - BSO, po konzultácii sa dozvedeli aj o nových rozhodnutiach, ktoré tu boli v čase napadnutého rozhodnutia a nemali o nich vedomosť.

Žalobcovia presne konkretizovali, že v danom prípade ide o rozhodnutia vo veci Pohotovosť proti Korčkovskej C-76/10, rozhodnutie Oceánu Groupo Editoriale č. SDC-240/98 až C 244/98, ďalej rozhodnutie vo veci Cofidis prípad C 473/00 a prípadne aj kauza vo veci Asturcom.

Na to, aby prvoinštančný súd vyhodnotil, či je potrebné sa meritórne žalobou na obnovu konania zaoberať, alebo uznesením túto žalobu odmietnuť skôr, ako pristúpi k meritórnemu prejednaniu veci, prvoinštančný súd skúmal splnenie podmienok vyplývajúcich z ust. § 403 a § 404 CSP. Zákon stanovuje lehotu na podanie žaloby na obnovu konania tak, ako to uviedol súd v prvoinštančnom rozhodnutí podľa § 403 ods. 1 CSP, v subjektívnej trojmesačnej lehote, pričom táto lehota plynie, od kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Zákon stanovuje lehotu na podanie obnovy konania najneskôr v lehote 3 rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Výnimkou z tejto objektívnej lehoty je podľa § 404 písm. c/ CSP žaloba na obnovu konania z dôvodu vyplývajúceho z ust. § 397 písm. c/ až e/ CSP.

Keďže žalobcovia označili dôvod na podanie žaloby na obnovu konania vyplývajúci z ust. § 397 písm. a/, b/ CSP, v danom prípade plynie trojmesačná subjektívna lehota počas trojročnej objektívnej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo právoplatné dňa 8.3.2013. Trojročná objektívna lehota, počas ktorej musí plynúť subjektívna lehota, skončilo dňom 8.3.2016. Žalobcovia v žalobe tvrdili, že o skutočnostiach odôvodňujúcich obnovu konania sa dozvedeli dňa 2.7.2016, kde tento moment pre včasnosť žaloby o obnovu konania podľa žaloby podľa § 397 písm. a/ a b/ CSP bol momentom, kedy táto lehota už bola prekludovaná a žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Preto správne postupoval prvoinštančný súd, keď z týchto dôvodov žalobu podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP odmietol.

7. Následne je potrebné vyhodnotiť včasnosť podania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania z dôvodu tvrdeného v ust. § 397 písm. e/ CSP. V danom prípade objektívna trojročná lehota neplynie a postačí, ak žalobca preukáže, že žalobu podal v trojmesačnej subjektívnej lehote. Ide teda o moment, kedy sa mohol o dôvode obnovy dozvedieť, alebo kedy mohol dôvod obnovy konania uplatniť na súde žalobou. V danom prípade žalobcovia tvrdili opäť, že o nových rozhodnutiach, ktoré tu boli v čase napadnutého rozhodnutia, ktoré tu boli v čase napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu sa dozvedeli dňa 2.7.2016 od F. C., ktorá sa skontaktovala so Združením Brániť sa oplatí - BSO a po konzultácii podali dňa 11.7.2016 žalobu na obnovu konania. Tu odvolací súd musí uviesť, že preukázanie zachovania trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie obnovy konania musí preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje, teda žalobcovia obnovy konania. V prejednávanej veci žalobcovia nepreukázali jediný dôkaz svedčiaci o tom, že o prípadných dôvodoch obnovy konania vyplývajúcich z ust. § 397 písm. e/ CSP sa dozvedeli dňa 2.7.2016. Ide len o tvrdenie vyplývajúce zo žaloby, ktoré nie je podložené žiadnym dôkazom, a to ani potvrdením Združenia Brániť sa oplatí - BSO o poskytnutej konzultácii F. C..

Naviac je potrebné uviesť, že žalobu na obnovu konania nepodali všetci, v neprospech ktorých bolo vydané rozhodnutie Okresného súdu Poprad č.k. 17C 412/2012-51. V pôvodnom konaní bolo rozhodnutie vydané v neprospech I. C., I. B., F. C., I. C. Z. G. C.. Žalobcovia v žalobe na obnovu konania označili za žalobcov len F. C., I. C. a G. C. s tým, že uviedli, že I. C. zomrel, I. B. bol zastúpený opatrovníkom N. N., a žalobu podpísali len F. C., I. C. Z. G. C.. Z Civilného sporového poriadku vyplýva, že v danom prípade na strane žalobcov mali byť účastníci konania označení v rovnakom rozsahu, ako bol vydaný rozsudok v ich neprospech v záujme zachovania rovnakých účinkov preskúmaného

rozsudku voči všetkým žalovaným v pôvodnom konaní a v záujme zachovania právnej istoty všetkých strán sporu. Je neprípustné, aby sa rozdielnym spôsobom v prípade úspešnej žaloby na obnovu konania a úspešnej obnovy konania sa rozsudok vzťahoval na žalovaných rôzne. Rozsudok sa musí vzťahovať a byť preskúmaný vo vzťahu ku všetkým pôvodným žalovaným, kedy toto spoločenstvo vo vzťahu k žalobe na obnovu konania je nerozlučné a dokonca nútené.

8. Odvolací súd navyše zistil, že žaloba v prejednávanej veci je zjavne nedôvodná, keď žalobcovia v žalobe na obnovu konania nepreukázali existenciu čo i len jedného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany pôvodného sporu záväzná. Tu je potrebné uviesť jednu skutočnosť, ktorú si žalobcovia poukazujú na predchádzajúcu rozhodovaciu prax súdov zrejme nevšimli, ktorá bola zavedená do právneho poriadku novým procesným predpisom. Pôvodný procesný predpis v ust. § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. neuvádzal dôvod na obnovu konania okolnosť, že rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev musí byť vecne či personálne súvislé s prejednanou vecou. Nový procesný predpis, ktorý je potrebné aplikovať v danej veci, keďže žaloba bola podaná už počas účinkov nového procesného predpisu, stanovuje, že musia žalobcovia označiť alebo poukázať na existenciu takého rozhodnutia Európskeho Súdneho dvora alebo Rady Európskej únie alebo komisie, ktoré je pre strany záväzná, a teda na základe ktorého rozhodnutia sú strany povinné sa riadiť, spravovať, plniť a rešpektovať, ktoré priamo sa strán sporu vecne aj personálne dotýka. Žalobcovia takéto rozhodnutie nepreukázali, poukázali len na všeobecnú judikatúru Súdneho dvora, ktorá nemá vecný ani personálny súvis s prejednanou vecou vedenou pred Okresným súdom Poprad č.k. 17C 412/2012-51.

9. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 CSP potvrdil.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.